

efter i mange Aar at have modsat sig endog den gamle, sædvanlige Bevilling paa Folkehøjskolekonten, nu gaar ind paa en Lovhøvedelse af disse Skoler og en meget betydelig Forøgelse af det aarlige Statstilskud til dem. Jeg for mit personlige Bedkommende vil tilstaa, at jeg paa dette Punkt ikke har nogen Bæmselighed ved Smødeforlommen; thi jeg har altid været af den Mening, at det ikke just var det klogeſte, man den Gang gjorde ved i sin Tid at nedſætte den gamle Sum til diſſe Skoler, og jeg har meget godt forſtaaet, at man en Gang maatte komme til at ſaa dem ſæſtuede gennem en Lov. Men jeg havde rigtignok ventet, at denne Fæſtneſe af Folkehøjskolerne ved Lov, denne Forøgelse af det Tilskud, ſom Statskaſſen aarlig giver dem, at denne Smødeforlommen fra den anden Side, ſærlig fra det andet Tings Side, vilde have bevirket en ganſke anden Smødeforlommen fra dette Tings Side, end jeg ſer. For øvrigt er det jo ikke alene Folkehøjskoleloven, ſom dette Ting har ønsket at ſaa gennemført; ogſaa Lovforſlag om Landbruksſkoler have jo ligget dette Ting stærkt paa Sinde. Jeg vil ikke paafſtaa, at Modſtanden mod diſſe Skoler har været ſærlig ſtor fra det andet Tings Side, eller i det hele taget fra anden Side; men dog alligevel ſer jeg ikke reittere, end at det, at man er gaaet ind paa diſſe Skoler, virkelig ogſaa fra den anden Side maa betragtes ſom en betydelig Smødeforlommen. At man ſaar gennemført Loven om Landbohøjskolen, betragter jeg ikke ſom en Smødeforlommen fra nogen af Siderne. Det er et Lovforſlag, ſom ganſke viſt er fremkommet fra Regeringens Side, men ſom i det væſentlige har ſaaet Tilſlutning fra begge Sider; man har været uenig om en Del Detailler, og ſærlig har man gjort den Fordring gældende fra dette Tings Side, at denne Lov ikke burde komme ud, undtagen der ogſaa kom en Lov om Folkehøjskolerne ud. Men i og for ſig tror jeg, at jeg tør ſige, at man ikke har haft noget imod Loven ſom ſaadan; at den gennemføres, er alſaa ikke nogen ſærlig Smødeforlommen hverken fra Venſtres eller fra Højres Side. Den Smødeforlommen, ſom jeg, ſom jeg før udtalte, havde haabet, at der vilde være kommen frem ved, at man fra Højres Side nu endelig gik ind paa en Folkehøjskolelov, var ganſke viſt en Lov om Organisationen af den polytekniske Læreanſtalt og en Universitetslønningſlov. Det er ganſke ſikkert, at Lovforſlaget om den polytekniske Læreanſtalt ſan man jo haabe at ſaa gennemført en anden Gang, thi Haabet beſtæmmer ingen. Jeg har kun udtalt — og dertil har jeg oog

haft nogen Grund i den Udvalgsbetænkning, ſom ligger for — at hvis Gennemførelſen af et Lovforſlag vedrørende den polytekniske Læreanſtalt ikke fører til andet end nogen Lønningſforbedring, da er det kun lidet værd, for ikke at ſige værdiløſt for den polytekniske Læreanſtalt. Jeg har ikke ſat den polytekniske Læreanſtalt i en uopløſelig Forbindelſe med Universitetslønningſloven, ſaaledes ſom den højtærede Miniſter mente; jeg har paa ingen Maade ment, at man, Sagen ſet i og for ſig, ikke ſkulde kunne gennemføre en Universitetslønningſlov uden at tage polyteknisk Læreanſtalt med; nej, det jeg har ſat polyteknisk Læreanſtalt i Forbindelſe med, er Lovforſlaget om Landbohøjskolenſ Organization, og jeg tror, at jeg deri har Ret, at Loven om Landbohøjskolen er en Lov til Gavn og Glæde for Landbruget her i Landet, og Loven om den polytekniske Læreanſtalt er en Lov, ſom vil være ſærlig til Gavn for de øvrige Stænder her i Landet, for København, for Købſtæderne, for Industrien. Derfor er det meget naturligt at ſætte diſſe to Anſtalters Organization i en viſ Forbindelſe, og derfor er ogſaa i tidligere Aar Lovforſlaget om den polytekniske Læreanſtalt fremkommet ſamtidig med, at et Lovforſlag om Landbohøjskolen er bleven forelagt dette Ting, juſt i Anerkendelſe af, at der var en naturlig Forbindelſe mellem diſſe 2 Lovforſlag. Naar jeg alſaa ſer hen til, at den Smødeforlommen, der er viſt fra den Side, hvortil jeg henregner mig, finder ſit Udtryk i en Lov om Folkehøjskolerne og en dermed ſammenhængende Lov om Landbruksſkoler, medens den Smødeforlommen, der viſes fra den anden Side, finder ſit Udtryk ikke i en Organisationslov for Universitetet, men i en Lønningſforbedring for Universitetsprofefſorerne af 3—400 Kr. pr. Profefſor, ſaa tillader jeg mig at mene, at denne ſidſte Smødeforlommen ikke er tilſvarende til den første. Det er ikke mig, der har paabegyndt at ville ſe Tingene paa den Maade; men ſer man Sagen en Gang fra den ærede Ordførers Stæde — han fremhævede jo, at denne Lovs Vedtagelſe var afhængig af, at man fra anden Side vedtog en anden Lov, nemlig Loven om Folkehøjskolerne, ſom dette Ting ſærlig ønskede gennemført — har jeg fundet diſſe Bemærkninger, ſom jeg her har fremført, berettigede.

Den højtærede Miniſter mente, at det var et uholdbart Standpunkt for en Miniſter at ville indtage ikke at ville modtage et Lovforſlag vedrørende hans Administration, hvorigennem der dog maatte ſiges at være noget Fremſkridt. For det første er det